

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Ple extraordinari de data vint-i-dos de setembre de dos mil catorze.

A Cabrera de Mar, comarca del Maresme, a vint-i-dos de setembre de dos mil catorze, es reuneixen a la Casa Consistorial per tal de celebrar sessió extraordinària de primera convocatòria del Ple Municipal, sota la presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde, Jordi Mir i Boix, els Srs./res regidor/res que seguidament s'esmenten: Sra. Núria Pera Maltes, Sra. Anna Maluquer Ferrer, Sr. Carles Munné Pagan, Sr. Joan Buxadé i de la Torre, Sr. Antonio Abel Nuri, Sra. Montserrat Reig Pascual, la Sra. Neus Sola Bigas, el Sr. Joan Vila Carbonell i la Sra. Yolanda Laspalas Cantón. Excusa la seva assistència el Sr. José Ramón Villaverde Díez.

Hi assisteix el Secretari de l'Ajuntament, Sr. Francesc Simona i Altimir, que certifica.

Hi ha quòrum de constitució segons l'article 98. c) del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

A les vuit del vespre es declara oberta la sessió per ordre de la Presidència i es dóna compte del punt que consta a la convocatòria i que ja són del coneixement dels Sr.s/res regidors/res.

1. MOCIÓ QUE PRESENTEN ELS GRUPS MUNICIPALS DE CIU I ERC DE SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014

El Sr. Alcalde dóna el molt bon vespre a tothom, benvinguts a la sessió extraordinària del Ple corporatiu del dia vint-i-dos de setembre. Abans d'iniciar aquest Ple, excusar l'assistència del Sr. José Ramón Villaverde, que per un assumpte personal, doncs, no pot acompanyar-nos avui.

I bé, el Ple consta d'un únic punt de l'ordre del dia, que és el següent, és la moció que presenten els grups municipals de Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, de suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014.

Aquesta moció, que ara els llegirem, voldria dir abans que ha estat consensuada per quatre partits polítics a nivell nacional, a nivell català, que són Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa, i les CUP, les Candidatures d'Unitat Popular. Per tant, el text aquest ha estat consensuat, i també conjuntament amb l'AMI, l'associació de Municipis per la Independència, i l'Associació Catalana de Municipis.

I la moció diu el següent:

« Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies, avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014 també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional, anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006, aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya, va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest 11 de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés, construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític, perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta el Govern i el Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític, té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides, així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar, per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries, la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries, i dona l'empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble Sr. Artur Mas, convocarà la ciutadania de Catalunya per a la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta, de forma coordinada amb el departament competent del Govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix, fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica. »

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Per tot plegat, per tot l'exposat, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Cabrera de Mar l'adopció dels següents acords: primer, mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics, i prendre el compromís de l'Ajuntament de Cabrera de Mar amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació; segon, donar ple suport al president i al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre, dins del marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants; i tercer, comunicar aquest acord, en el període de 5 dies des de la seva aprovació, al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya, i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència, AMI, i a l'Associació Catalana de Municipis, ACM, qui ho trametan de forma conjunta al president del Govern espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

Bé, dit això, donem la paraula als diferents grups perquè expressin el seu posicionament. Avançar que no hi haurà dret a contrarèpliques, vull dir, cada grup tindrà el temps que vulgui per exposar el seu posicionament, i comencem, doncs per la Sra. Yolanda Laspalas, del Partit Popular català. Endavant, quan vulgui.

La Sra. Yolanda Laspalas Cantón, regidora del grup municipal del PPC, manifesta que bueno, en primer lugar tengo que denunciar, como todos mis compañeros de partido, el uso partidista que hace este ayuntamiento, en otros casos otros, con el objetivo de apoyar una consulta que no tiene cabida en la vigente legalidad democrática. Cataluña nunca tuvo tantas competencias ni tanta soberanía política como en la actualidad, que bueno, luego hablaré del tema de Escocia, que Escocia ahora, después del referéndum en que ha salido que no, me parece que tendrán un 30 por ciento de las competencias que tiene en la actualidad Cataluña.

En democracia y con democracia, las leyes se cambian, pero ni se desobedece ni se ignoran. El derecho a la autodeterminación y el derecho internacional es un derecho de los territorios colonizados, y Cataluña ni es ni ha sido nunca una colonia, sino que ha sido y somos parte integrante de España. El aval este del Consejo de Garantías Estatutarias que se nombra aquí, en la moción presentada, lo ha sido con los votos de los consejeros propuestos únicamente por CIU i por ERC, ya que tanto PSC como Iniciativa catalana y Partido Popular se opusieron. Utilizar esta ley para hacer un referéndum independentista vulnera el artículo 122 del Estatut, en cuyo artículo 122 se establece que las consultas deben realizarse sobre competencias de la Generalitat. Pero además, esta ley pretende llamar consulta referendarias a lo que en realidad es un referéndum. También es curioso que algunos digan que el derecho a decidir sirve para todo, pero sin embargo la propia ley prohíbe preguntar, por ejemplo, sobre impuestos o sobre recortes, con lo cual, la contestación de mi grupo será que no y sí a la democracia, sí al estado de derecho, a la convivencia, y sí a Cataluña, a España y a Europa.

Y bueno, me gustaría aclarar algunos conceptos. A ver, por ejemplo, no se puede apelar a la voluntad de un pueblo, que bueno, en cualquier caso, a ver, el último día, calculado por metros, me parece que por el espacio de la «uve» que se hizo en Barcelona, salían unas 500.000 personas, pero bueno, aceptando pulpo como animal de compañía, que fueran un millón y medio que dijeron, o un millón setecientos, no me acuerdo, hay más millones de

Ajuntament de
Cabrera de Mar

personas en Cataluña.

Quiero decir que se arropan con la voluntad de un pueblo que tampoco es un pueblo entero. Pero bueno, en cualquier caso no se puede apelar a la voluntad de un pueblo, ni que fuera toda Cataluña entera, que no lo es, al margen de la democracia constitucional, porque hay unas reglas básicas que no se pueden saltar, que son las leyes. Y luego me referiré al tema de Escocia, porque si allí se ha podido hacer un referéndum de este tipo, legal, es porque es el único ordenamiento jurídico en Europa –luego lo explicaré– que no hay constitución escrita, y el Parlamento tiene esa potestad para poder haber aprobado el referéndum que se ha realizado en Escocia.

Entonces, no se puede confundir democracia, urnas y leyes con tomar decisiones colectivas, urnas al margen de la ley. Porque claro, por esa regla de tres, nos manifestamos, o se manifiestan cientos de miles, o miles de personas... O sea, hay unas reglas, y esas reglas hay que acatarlas. De hecho el señor Mas, el honorable señor Mas, es el presidente de la Generalitat gracias a..., o sea, el máximo representante del Estado español en Cataluña por seguir las reglas constitucionales. Quiero decir, aquí se siguen cuando interesa, y cuando no interesa no se siguen las leyes. Y en democracia, en alusión a Esquerra Republicana de Catalunya, las leyes se cambian votando y no desobedeciendo, que también Oriol Junqueras me parece que llamó a la desobediencia civil. Entonces, en democracia no se vence, se convence.

Esto ya lo he dicho, el artículo 122 del Estatuto de Autonomía de Cataluña permite a la Generalitat convocar consultas, pero siempre única y exclusivamente en el ámbito de sus competencias. Y en base a esta ley, tampoco se pueden formular preguntas sobre la independencia de Cataluña, porque ésta es una cuestión no solo de 7 millones de ciudadanos catalanes, sino de 47 millones de ciudadanos españoles, ya que hablamos de la soberanía del pueblo español. Y el pueblo de Cataluña es soberano exclusivamente en el marco de las competencias de la Generalitat.

Los catalanes hemos votado y votaremos a nuestros representantes en el marco de nuestro estatuto y de nuestra constitución, y ninguna mayoría o minoría puede anular la constitución sin respetar las reglas para su modificación, que fueron aprobadas en un pacto democrático por la mayoría de los ciudadanos de este país, con una de las más amplias mayorías de apoyo en la propia Cataluña.

Y bueno, ahora voy a referirme al tema de Escocia, que bueno, ustedes, los nacionalistas, lo asemejan mucho con el tema catalán. Bueno, ¿por qué sí a un referéndum de independencia en Escocia y no en Cataluña? Bueno, el Reino Unido, la Gran Bretaña e Irlanda del Norte carecen de constitución escrita, como he dicho ahora, hace un momento, y el Parlamento británico puede autorizar el referéndum, cosa que aquí el Parlamento español no puede autorizar. El ordenamiento británico y el caso escocés en particular son una excepción y una singularidad que no tiene parangón en la Unión Europea. El Parlamento británico, a diferencia de los otros parlamentos europeos, no tiene límites en su actuación. El referéndum solo fue posible cuando lo autorizó el Parlamento de Westminster, por tanto, el proceso se ha hecho con estricto respeto a la legalidad británica, y no sería el caso de España, donde cualquier referéndum de secesión es ilegal porque lo dice la Constitución.

Y luego, más allá de la legalidad, ¿por qué no es el mismo caso? Bueno, quien sepa un poquito de historia, Escocia era un reino independiente, cuyo parlamento decidió precisamente en el siglo XVIII transferir las competencias derivadas de la soberanía al Parlamento británico, constituyendo una unión. O sea, Escocia era un país, era una nación, Cataluña nunca ha sido ni una nación ni un país ni un reino, nunca ha existido el reino de

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Cataluña... (*Remor de veus.*) El reino de Cataluña nunca ha existido. Lo más parecido ha sido el reino catalano-aragonés, pero no ha existido nunca el reino de Cataluña. Y esto es de libros de texto.

La denominación oficial de la comunidad política no es Inglaterra, por lo tanto, sino Reino Unido de la Gran Bretaña e Irlanda del Norte. En el Reino Unido, por lo tanto, podemos diferenciar entre escoceses, ingleses, galeses e irlandeses. Dado que la gran mayoría de los catalanes, más del 70 por ciento, se sienten también españoles, obligar a optar por alguna de sus identidades conllevaría forzar a tener que rechazar una de nuestras pertenencias, y esto provocaría –de hecho lo ha provocado– una gran fractura social.

Luego existe una diferencia fundamental, que bueno, antes ya lo he comentado: Escocia ahora, después del referéndum, va a tener me parece que alguna competencia más en sanidad, o sea, no va a llegar al 30 por ciento de las competencias que tiene Cataluña. Y bueno, paradójicamente, las mujeres han votado en su mayoría..., o sea, el voto de las mujeres ha sido mayoritariamente, porque las mujeres, según los estudios sociológicos son más prácticas, y no han visto la viabilidad económica de la separación del Reino Unido. Exigiría un poquito de respeto porque yo, cuando hablan los demás, me parecen muchas tonterías, y no me río de nadie.

El Sr. Alcalde manifiesta que sí, si us plau, el públic hauria d'estar callat, si us plau.

La Sra. Laspalas manifiesta que sí, porque es que así ya se ve el talante de las personas a veces.

Y la gente de 16 a 18 años también, bueno, ha sorprendido porque también ha sido un trocito de población que también han votado mayoritariamente que no. Siguiendo, enlazando con la viabilidad económica, precisamente Escocia tiene una diferencia importante con Cataluña, que es el modelo energético, y la gran baza que tenían los secesionistas a la hora de predicar la viabilidad económica de Escocia como nación independiente es la abundancia de recursos naturales en el país, especialmente en petróleo y en gas, cosa que Cataluña es la tercera comunidad autónoma más dependiente en cuanto a energía se refiere, y solo superada por Madrid y País Vasco.

Bueno, no me voy a extender más, pero ya se ha habla a veces que la viabilidad económica no... Pero bueno.

El Sr. Alcalde manifiesta que ja està?

La Sra. Laspalas manifiesta que sí. No apoyaré la moción.

El Sr. Alcalde manifiesta que molt bé. Gràcies, Sra. Laspalas. Donem ara la paraula al Grup Alternativa Independent Cabrera de Mar. Sr. Antoni Abel.

El Sr. Abel manifiesta que bon vespre a tothom. A veure, el nostre partit, com sabeu, és un partit que està integrat per gent de diferents tendències, i, per tant, votem a títol personal. Bé. Jo a títol personal considero que excusar-se en la legalitat democràtica constitucional per no deixar votar, o no deixar decidir o dir la seva al poble, això és falta de democràcia. Jo personalment he tingut els meus dubtes. Ens convé? Sí-sí, sí-no? Mira, si no podem votar, puc dir-te que jo no vull pertànyer a un país on no em permeten dir la meva, i, per tant, la meva decisió serà molt clara. I per tant, evidentment recolzo la moció que dona suport a la consulta del dia 9 de novembre, i evidentment, si no puc votar, saps que tens un vot segur... podia estar dubtós, i que no dubtarà a dir «sí-sí». Res més.

Ajuntament de
Cabrera de Mar

El Sr. Alcalde manifesta que molt bé. Gràcies, Sr. Abel. Donem ara la paraula al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, Sr. Joan Buxadé.

El Sr. Buxadé dona el bon vespre. Crec que avui és un dia històric, i seguim lluitant com des de fa segles. Si jo fos ciutadà d'una altra comunitat que no fos Catalunya, jo segurament no voldria que Catalunya se separés d'Espanya. Ho entenc perfectament. Honestament, jo no voldria que Catalunya se separés d'Espanya, ho trobo molt lògic –ho trobo molt lògic. Ara, jo, com a ciutadà de Catalunya –com a ciutadà de Catalunya– tinc la meua forma de pensar, i com a home d'Esquerra crec que ens convé la independència. Però aquí, en aquest moment, no estem discutint la independència de Catalunya, el que estem discutint és el dret a votar. I a mi el que em sorprèn és que en un país que es diu demòcrata, i que s'omplen la boca de democràcia, no permetin a una comunitat de més de 7 milions de persones, que li treguin el dret a votar. Això és el que no entenc.

Fa un moment han parlat que a Escòcia hi havia el sí i el no. Avui a Escòcia saben que el 45 per cent dels escocesos no volen separar-se d'Anglaterra, i el 55 per cent dels escocesos volen continuar amb Anglaterra. Nosaltres aquí no ho sabem. No sabem quants catalans volem seguir junts amb Espanya, o quants catalans volem seguir fora d'Espanya, no ho sabem. I no ho sabem perquè no donen el dret a votar. Surt una llei, que suposo que dintre d'aquesta setmana sortirà al DOG, la qual sembla ser que té totes les garanties legals suficients per poder tirar-se endavant. I gent que no se l'ha llegida, i que estan al Govern del país, tenen la *desfachatez* de dir que abans de llegir-la ja l'han d'anular. I un tribunal constitucional, que sabem que és una pallassada de tribunal, deixem aquesta llei a les seves mans perquè decideixin el que un gran nombre d'habitants de Catalunya ha decidit o ha expressat en diferents moments en aquest país. És a dir, la vergonya no és si volem o no volem- no, la vergonya és que no ens deixen votar.

Jo vaig néixer l'any 36, i a partir de l'any 39 fins el 79 no vaig tenir dret a vot –no vaig tenir dret a vot. A partir del 79, a mi em van dir, i vàrem votar, i jo vaig votar la Constitució, cosa que el PP no va votar, el PP defensa avui una constitució que no va votar –que no va votar– i la defensa com si fos seva quan no la va votar. Jo sí que la vaig votar, perquè sortíem d'un moment en què allò que rebíem, que es deia Constitució, crèiem en ella. I molts d'aquell país vam creure en ella, i la vàrem votar. També ens vam creure que a partir d'aquell moment el país aniria evolucionant. I en lloc d'evolucionar, últimament anem enrere: lleis del Sr. Wert, lleis de l'avortament, la llista seria interminable –la llista seria interminable. I aquest país, pels motius jo crec que molt ben entesos, ha decidit demanar i votar. I no se li permet.

També s'ha parlat de desobediència civil. La història del món ha avançat gràcies a desobediències civils: Luther King, Mandela, el vot de les dones, i seguiríem i seguiríem. Mai ha avançat a través de constitucions o lleis escrites, s'ha avançat a base de desobediència civil i trencant aquestes lleis, superant-les. És vergonyós que un país que es diu demòcrata no deixi votar una comunitat de quasi 8 milions de persones.

S'ha parlat d'Escòcia i s'ha parlat d'Anglaterra. *Chapeau* per Anglaterra i *chapeau* per Escòcia, són demòcrates, i no ho tenen escrit. Doncs potser que el que tenim escrit ho creméssim, i anéssim pel sentit comú. Res més. Bé, alguna cosa més sí: Esquerra votarà que sí el dia d'avui.

El Sr. Alcalde manifesta que molt bé, gràcies, Sr. Buxadé. Bé, ara expressaré una miqueta el posicionament de Convergència i Unió, i començaré dient que trobem una miqueta, acabant d'arrodonir el que acaba d'expressar el Sr. Buxadé, trobem que és molt absurd fer ús de la

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Llei per impedir la democràcia. És a dir, emparar-se en la llei per impedir la democràcia, en el segle XXI és un d'absurd sense precedents.

És més, diríem que en una societat democràtica, la llei no és altra cosa que l'expressió de la voluntat popular, si no, per a què serveix? Per a què serveix la llei si no recull la voluntat popular?

I en aquest sentit, cal recordar una sèrie de dades, començant per les darreres eleccions autonòmiques, del novembre del 2012, en les quals els partits que clarament en el seu programa advocaven perquè hi hagués una consulta, per desfer aquests dubtes i aquest conflicte sobre si som majoria o no som majoria els que volem la independència, etcètera, doncs els partits, repeteixo, que portaven aquesta proposta clara en el seu programa electoral van sumar un total de 87 diputats, que és un 64,4 per cent de la representació popular del Parlament de Catalunya. Als quals després s'han afegit d'altres, eh? Cal recordar que altres diputats del Partit dels Socialistes de Catalunya han apostat també perquè aquesta consulta es pugui celebrar.

Una altra dada important que corrobora el que dèiem abans, que la llei hauria de ser l'expressió de la voluntat popular, és que les enquestes que es fan mes rere mes estan dient que un 80 per cent dels catalans estan a favor que se celebri la consulta. No de la independència, estan a favor que se celebri una consulta. I diria més, diria que a Espanya aquest percentatge, que està molt per sota, evidentment, va creixent, i penso que no trigarem gaire a què més del 50 per cent dels espanyols, sense tenir en compte els catalans, també vegin lògic, coherent i de sentit comú que es pugui consultar el poble de Catalunya.

I una tercera dada és que els darrers anys, com hem dit, hi ha hagut grans mobilitzacions socials a favor que se celebri aquesta consulta. I en aquest sentit voldria només posar un punt de sentit comú i de lògica: més enllà de la immensa quantitat de persones que van omplir Barcelona l'11 de setembre, igual que vam crear la via catalana l'any passat o vam omplir també la ciutat de Barcelona fa dos anys, si us plau, no pensin que tota la gent que no assisteix a aquestes manifestacions està en contra de la independència. Això és falsificar un càlcul, perquè tots coneixem un munt de persones que el passat 11 de setembre no van poder assistir. Perquè fan la resta: som 7 milions i mig, com que van anar un milió i mig, suposem-ho, vol dir que els altres 6 milions no estan a favor. Home, això no és veritat, perquè llavors, fem el compte a la inversa. Descomptem la gent que no va anar a Tarragona, i vol dir que tots estan a favor de la consulta, o de la independència. Per tant, si us plau, aquests números jo agrairia que, per preservar la intel·ligència de l'ésser humà, doncs no els fessin servir d'aquesta manera. Per tant, clarament en base a aquests tres factors, podem dir que hi ha un mandat popular. Un mandat popular, el poble li està demanant als polítics que facin una cosa, i és que volen ser consultats. I un mandat popular que està refermat pel Parlament de Catalunya.

A partir d'aquí, un es pregunta: com pot un govern decidir, eh?, i fer decidir que una llei és inconstitucional o il·legal? I la meua pregunta que jo, sense haver estudiat dret, però a Econòmiques també fas quatre coses de dret, i si no escoltes la tele i alguna cosa et sona, dius: que no som un estat de dret? I l'estat de dret no consistia justament a què hi havia separació de poders: poder executiu, poder legislatiu, poder judicial? Què coi fa el poder executiu decidint en lloc del poder judicial, inclús en el propi Ple de l'Ajuntament de Cabrera de Mar, dient vostè, com a regidora, que una llei és inconstitucional, que és il·legal? Escolti, a part queestic segur que no se l'han llegida, com a l'avançada es pot anunciar per part d'un poder al qual no li correspon la il·legalitat d'una llei? És una reflexió que penso que ens hauríem de fer tots.

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Però m'agradaria treure transcendència al tema, per acabar, i dir que votar és, o hauria de ser, i a mi m'agradaria que ho fos, una cosa normal, i no hauria de fer por a ningú. I votar per decidir si es vol viure millor també hauria de ser normal, si més no, en un país democràtic.

Jo us he d'avançar que com a Alcalde defenso i defensaré, si tinc l'oportunitat, que es facin tantes consultes, emparades justament en la llei de consultes no referendàries aprovada recentment pel Parlament, com calgui, per saber com pensa el nostre poble. Vull dir, jo estaré encantat de prendre decisions basades en l'opinió majoritària del poble de Cabrera de Mar, sí Sr.. Quan haguem de prendre una decisió transcendental, que pugui comportar un petit conflicte, o que hi hagi un grup que s'hi oposi, doncs, escolta, per què no?, com fan a Suïssa, que cada dos per tres estan fent consultes sobre temes que afecten el poble? Doncs, escolti'm, a mi no em faria cap por. Jo espero que a qualsevol que se senti mínimament demòcrata, doncs, no li hauria de fer por. Per tant, potser el país en el que ara vivim, Espanya, té un problema de malaltia de democràcia. A part que és una democràcia curta i que ha viscut períodes molt curts democràtics, aquest és el més llarg de tota la història, té un problema de falta d'enteniment de què és la democràcia.

Per tant, per tot plegat, Convergència i Unió donarà ple suport a què es convoqui la consulta, i ple suport al president Mas. Per cert, cent vint-i-novè president de la Generalitat de Catalunya, Generalitat que existeix des del segle XIV, i, per tant, donarem, com dic, ple suport perquè dugui a terme aquest mandat del poble de Catalunya, aquest mandat popular. Res més, gràcies.

Donem la paraula ara a Gent per Cabrera. Sra. Anna Maluquer, endavant.

La Sra. Anna Maluquer manifesta que gràcies, bona tarda a tothom. Gent per Cabrera també som un grup del qual formem part gent de diversos pensaments. El que sí, i en aquests casos, sempre donem alternativa a cada regidor perquè voti el que creu. En aquest cas, tots tres regidors estem d'acord amb el dret a decidir, a què la gent pugui expressar el que pensa i el que vol, perquè la diferència també és riquesa. I tenim una cultura que tampoc es pot menystenir, i al final tampoc no ens volem ara aquí embarcar amb discursos que ja tenim tots molt sentits, i que potser estem fins i tot una mica fatigats d'escoltar.

Jo em remetré a la poesia, que ja al segle XIX ens explicava, quan l'any 1888 se celebra l'Exposició Universal a la Ciutadella, a Barcelona, Jacint Verdaguer fa un poema on a la primera part explica tot l'enderroc del barri de la Ribera per construir-hi aquell fortí per defensar la ciutat de Barcelona dels barcelonins, i després, a la conclusió, diu: « Los que li feren guerra se deien ells amb ells: Què hi farà allí? Ella enfeinada va aplanant la terra, la rega amb son suor i en fa un jardí: ne fa un jardí on soterra sos immensos oprobis i dolors; aquells murs que li feren de cilici, sos grillons i impropis, la Torre del suplici, tot ho cobreix amb un mantell de flors. Veient que aquells fortins aterra encara, sos enemics se diuen uns als altres: No ens tirarà a la cara del castell maleït les pedres a nosaltres? Oidà! D'aqueixes pedres Barcino en fa un palau a on cridats tots los pobles de la terra, en aquell lloc, ludibri de la guerra, celebra la gran festa de la pau.»

I penso que una consulta és la gran festa de la pau. Per tant, Gent per Cabrera recolzarem, els tres regidors, la moció.

El Sr. Alcalde manifesta que molt bé, moltes gràcies, Anna.

Molt bé, doncs, sotmetem a votació del Ple de Cabrera de Mar la moció de suport a la consulta del 9 de novembre.

Vots a favor?

Ajuntament de
Cabrera de Mar

Vots en contra?

Molt bé. Doncs, queda aprovat per 9 vots a favor i 1 vot en contra, que Cabrera de Mar donarà suport a la consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014.

Sotmès l'assumpte a votació el Consistori per 9 vots a favor (3 CIU, 2 ERC, 1 AI-CM, 3 GxC) i 1 abstenció (PP) acorda:

Primer: Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Cabrera de Mar amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

Segon: Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

Tercer: Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la Presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

Moltes gràcies a tothom, i bona nit.

I no havent-hi res més de què tractar, s'aixeca la sessió d'ordre de la Presidència, essent les vuit i trenta-cinc minuts del vespre, en lloc i data UT SUPRA, que com a Secretari en certifico.

El Secretari

Vist i Plau,
L'Alcalde